

Don Bosco en de Bijbel – 2° jaar – 36 – God heeft iedereen lief

Johannes 3,14-21: 4° vastenzondag B-jaar

Het Woord

[Jezus zei:] ‘De Mensenzoon moet hoog verheven worden, zoals Mozes in de woestijn de slang omhooggeheven heeft, opdat iedereen die gelooft in Hem eeuwig leven heeft. ¹⁶ *Want God had de wereld zo lief dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.* ¹⁷ *God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gestuurd om een oordeel over haar te vellen, maar om de wereld door Hem te redden. Over wie in Hem gelooft wordt geen oordeel uitgesproken, maar wie niet in Hem gelooft is al veroordeeld, omdat hij niet wilde geloven in de naam van Gods enige Zoon. Dit is het oordeel: het licht kwam in de wereld en de mensen hielden meer van de duisternis dan van het licht, want hun daden waren slecht. Wie kwaad doet, haat het licht; hij schuwt het licht omdat anders zijn daden bekend worden.* ²¹ *Maar wie oprecht handelt zoekt het licht omdat anders zijn daden bekend worden. Maar wie oprecht handelt zoekt het licht op, zodat zichtbaar wordt dat God werkzaam is in alles wat hij doet.*’

Stilte bij het Woord

Don Bosco en het Woord

Bij vers 16. Don Bosco vindt in dit vers de absolute basis van zijn pedagogische ‘methode’: de liefde van God moet in ons een wederkerige liefde opwekken. Voor Don Bosco is dat godsdienst en rede.¹ Hij zegt dit in 1864 tijdens een dialoog met professor Francesco Bodrato: ‘Wanneer men er met de hulp van de Heer in slaagt de belangrijkste mysteries van onze heilige godsdienst in hun [van de jongeren] zielen te laten binnendringen, dat met name alle liefde ons herinnert aan de immense liefde die God ons toedraagt; wanneer men ertoe komt om in hun hart de snaar van de dankbaarheid te laten trillen, zodat men op zijn beurt goede daden moet stellen die we rijkelijk ontvangen hebben; wanneer ze er tot slot, gedreven door de rede, van overtuigd raken dat de echte dankbaarheid tegenover de Heer zich moet uitdrukken in het volbrengen van zijn plichten, in het respecteren van de voorschriften, vooral de voorschriften die het onderhouden van onze wederzijdse plichten vereisen, geloof dan maar dat het grootste deel van het opvoedkundig werk al gebeurd is.’²

¹ Wirth, M., La Bibbia con don Bosco. Una lectio divina salesiana. II. I quattro Vangeli, Las, Roma, 2011, p. 567.

² Braidò, P., (ed.), Don Bosco educatore. Scritti e testimonianze, Rome, LAS, (3° editie), 2005, p. 196-197.

Bij vers 17. Don Bosco gaat ervan uit dat Christus de mensen redt in zijn zichtbare Kerk. Zo laat hij in een geschrift een vader – in feite horen we Don Bosco zelf – aan zijn kinderen zeggen: ‘Onze goddelijke Redder, uit de hemel op aarde gekomen om alle mensen te redden, stichtte zijn Kerk als een groot gebouw, waarin de mensen van alle tijden en alle plaatsen een thuis en redding kunnen vinden.’³

Bij vers 21. Op 23 januari 1862 zegt Don Bosco aan de jonge salesianen die zich voorbereiden op het priesterschap: ‘Hoe gelukkig is de priesterstudent die gesmaakt heeft hoe aangenaam het werk voor het heil van de zielen is! Hij vreest dan geen koude meer, noch hitte, noch honger, noch dorst, noch het misprijzen, noch beledigingen en ook niet de dood. Hij brengt elk mogelijk offer om zielen voor de Heer te winnen! “Wie de waarheid doet, komt tot het licht.” Wie het goede doet, zal er dadelijk de schittering van bewonderen.’⁴

Een salesiaans woord bij het Woord

Don Bosco vindt de basis van zijn opvoedkundig systeem in Johannes 3,16. Dat vers wordt door de exegeten het ‘mini-evangelie’ genoemd: het is de samenvatting van het hele Johannesevangelie. Het fundament van de opvoeding in het spoor van Don Bosco is geen idee, door mensen uitgevonden. De grondslag is geen methode die uit nuchter, praktisch handelen is gegroeid. Het gaat niet terug op een groot filosoof. Het vertrekt niet uit positieve gevoelens. Don Bosco fundeert zijn pedagogisch handelen op Iemand, op God. God is liefde. God bemint de mens. Daarom zendt Hij zijn Zoon. Het doel is heel positief en wordt omschreven als eeuwig leven. Het is leven met God. Het is leven in God. Het is het leven, dat helemaal doortrokken is van Gods liefde. Bovendien biedt God het eeuwig leven aan iedereen aan. Hij verlangt intens dat elke mens gelukkig wordt. Het is die goddelijke liefdesstroom waarin de opvoeder zich in het spoor van Don Bosco plaatst. De opvoeder wil niets liever dan dat elk kind, elke jongere, elke volwassene, waar ook op onze aarde, Gods liefde mag ervaren. Maar ook dat de dankbaarheid voor die ontvangen liefde beantwoord wordt met wederliefde voor God en voor andere mensen. Het doel is groots: dat de hele wereld mag bepaald worden door Gods liefde.

Het Charter spreekt uitvoerig over dit kerngegeven. Slechts drie voorbeelden. ‘De Zoon van God is mens geworden om ons het gelaat van een Vader te openbaren. Een Vader, die ‘het leven liefheeft’ en zich ten dienste stelt van het lichamelijk en geestelijk “wel-zijn” van de mensen, met voorkeur voor wie het meest nood hebben aan hulp en hoop.’⁵ En even verder: ‘God beschouwen als centrum van eenheid van het eigen leven, als bron van broederlijke gemeenschap en inspirator van het eigen handelen, veronderstelt een bepaald godsbeeld. Niet de verre God, helemaal opgesloten in zijn eenzame en onverstoorbare stilte, niet geïnteresseerd in de aarde, maar de God-Liefde (cf. 1 Johannes 4,16), helemaal gegeven aan de mensheid, een “Vader altijd aan het werk” (Johannes 5,17), die het leven van zijn kinderen deelt, steeds bezorgd om concreet de diepe verwachtingen van mensen met een oneindige liefde tegemoet te komen.’⁶ En nog: ‘Liefde is de naam zelf voor God (cf. 1 Johannes 4,16). Zij duidt niet alleen op de energie van het menselijk hart, maar is deelname aan de voorkomende barmhartigheid van de Vader, aan het meelijdende hart van Christus en de onzegbare liefde van de Heilige Geest. Dit is het kenteken van de leerlingen van de Heer: elkander beminnen met dezelfde liefde waarmee God bemint.’⁷

³ Il cattolico istruito II p. 11.

⁴ Memorie biografiche VII p. 48 (Italiaanse versie).

⁵ Het Charter van de Salesiaanse Familie art. 17.

⁶ Idem art. 23.

⁷ Idem art. 29.

Het Woord in mijn (salesiaans) leven

Op welke manier zie en ervaar ik God-Liefde? Leidt dat tot grote dankbaarheid en vreugde? Hoe uit ik deze tegenover God? Brengt mij dat tot het doorgeven van Gods liefde aan kinderen en jongeren? Zijn mijn opvoedende activiteiten uitingen van Gods liefde voor hen?

Een salesiaans gebed met het Woord

Heilige Don Bosco,
gij waart geworteld, heel diep,
in God en in zijn intense liefde.
Dat was de motor van alles.
Gods hart klopte in jou
in heel zijn volheid:
je stond helemaal open
voor Gods werking in jou.
In jou ervaarde jong en oud
Gods warme liefdesstroom
overal en altijd opnieuw.
Door uw passioneel geloof
kon God-Liefde door u heen stralen
en kinderen en jongeren verwarmen,
vooral wie in de kou stonden.
Laat Gods liefdevol hart
ook voelbaar zijn in ons gebed,
in ons spreken en handelen
zodat velen kunnen voelen
hoe liefdevol God is. Amen.

De gebedsbezinning van Bartimeus bij dit evangelie is nr. 82
zie www.bartimeus.be/bezinningen

© Eric Haelvoet 2015